

[Holger Larsen.]

Invalidernes Erhvervs muligheder, idet der rigtigt gøres opmærksom paa det ejendommelige ved den nuværende Ordning, hvor det offentlige først kender Invaliden fra det Øjeblik, han søger Invalidrente, da han altsaa selv mener, at hans Arbejdsevne er nedsat til $\frac{1}{3}$, altsaa paa et Tidspunkt, da de $\frac{2}{3}$ af Arbejdsevnen skulde være tabt. Nu kan man sige sig selv, at det er et meget sent og uheldigt Tidspunkt, hvis der skulde tages Modforholdsregler overfor Invaliditeten, og det har man da heller ikke i Lovens første Aaringer givet sig saa stærkt af med. Man har nøjedes med at konstatere, at der er Invaliditet, og har saa udbetalt Renten eller en Slags Erstatning til dem, der har mistet $\frac{2}{3}$ af deres Arbejdsevne.

Udvalgets Forslag gaar nu ud paa at ændre dette, og Ministeren har i stor Udstrækning fulgt Udvalget. Ministeren har ændret Forslaget for forskellige Paragraffers Vedkommende.

Der findes saaledes i § 18 et nyt Stykke 2, hvorefter en Sygekasse ogsaa skal yde eventuel Læge- og Sygehusbehandling i Tilfælde af medfødte Legemsfejl, noget, Sygekasserne hidtil ikke har gjort, vel nok ud fra den Betragtning, at man først forsikrede Mennesker for de Sygdomme, de fik, efter at de var blevet Medlemmer, og ikke for Sygdomme, som de har haft i Forvejen. Nu skulde det synes ligetil, at man, navnlig nu, da man er kommet ind paa en saa omfattende Omsorg for Invaliderne, ogsaa maa have medfødte Legemsfejl med ind under Sygekassebehandlingen, hvad enten det er Lægebehandling eller Sygehusbehandling, der er Tale om, og det saa meget mere, som man fra virkelig sagkyndig Side antager, at det ikke vil koste noget særligt.

En anden forebyggende Foranstaltning findes i § 60; den gaar ud paa dels at helbrede, dels at hjælpe i Virksomhed. Stykke 1 er ændret saaledes, at alle forsikrede og Rentenydere samt Børn under 15 Aar er forpligtet til at underkaste sig Oplæring eller Kur og Pleje, saafremt der efter Invalidforsikringsrettens Skøn er Fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigaaende Nedsættelse af Erhvervs evnen vil indtræde i en overskuelig Fremtid, hvis disse Foranstaltninger ikke træffes. Denne Formule-

ring er meget heldigere end den oprindelige, og den er mere omfattende, navnlig set i Belysning af en Ændring i § 63 om Indberetningspligten.

§ 60, Stk. 2, er en Overflytning fra § 62 i det tidligere Forslag og siger, at

„Under samme Forhold som i Stykke 1 nævnt kan der i særlige Tilfælde efter Invalidforsikringsrettens Bestemmelser ydes forsikrede og Rentenydere Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed, til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.“

Stykke 5 bemyndiger Invalidforsikringsretten — i Stedet for som sidste Aar foreslaet Ministeren — til at arbejde for Invaliders Ansættelse i det offentlige eller privates Tjeneste. Det er en Ændring, jeg finder meget heldig. Ministeren har andet at varetage end at tage sig af Invaliderne; det bør man vist samle hos Invalidforsikringsretten.

Endelig sikrer man i Stykke 7 det offentlige Beføjelse til at gaa frem efter Forsorgsloven overfor ufornuftige Forældre, der vil modsætte sig Behandling af Børnene.

For at sikre, at disse Bestemmelser virkelig kan komme til Anvendelse, saa at man derved kan opnaa en mere rationel Invalidforsorg, er der i § 63 givet Indberetningspligt for Læger og Lærere. En saadan var allerede indført i Forslaget i Fjor, men kun for Børn under 15 Aar. Nu udvides altsaa Regelen for Lægers Vedkommende til Personer op til 30 Aars Alderen, for saa vidt Lægen under Udøvelsen af sin Virksomhed iagttager Lidelser, der skønnes at have medført eller i en overskuelig Fremtid at ville medføre en Nedsættelse i Erhvervs evnen som angivet i § 60, Stk. 1. Denne Pligt til Indberetning kan af Ministeren efter Indstilling af Retten udvides til ogsaa at omfatte Personer over 30 Aar.

Endvidere kan enhver forsikret eller Rentenyder, som anser sin Erhvervs evne for forringet eller udsat for at forringes, selv søge Bistand hos Retten. Det samme vil kunne gøres for Børns Vedkommende. Her er altsaa gjort alt, hvad der kan gøres, for saa tidligt som muligt at faa fat i Invaliderne, for at imødegaa deres Invaliditet paa et saa tidligt Tidspunkt, at der kan være Haab om, at Samfundet derved kan spare